

РЕШЕНИЕ

№ 5033

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5343** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208–228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 27.04.2023 г., постановено по НАХД № 1756/2023 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-027193/22.12.2022 г., издадено от Началник група в ОПП при СДВР, с което на С. В. В. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. на основание чл.183, ал.5, т.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДВП/ за извършено нарушение на чл.6, т.1, пр.2 от същия закон.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена в срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН, чрез юк.А., обжалва същото. В жалбата се излагат доводи за неправилност и необоснованост на постановеното решение. Твърди се, че нарушението е доказано. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да потвърди оспореното НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В с.з. касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касация – С. В. В., чрез процесуалния си представител адв.Ц. е подал писмен отговор, в който оспорва касационната жалба, в с.з. същият не се явява, а адв.Ц. намира касационната жалба за неоснователна. Не претендира разноски.

Представителят на С. градска прокуратура взема становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения за това преклузивен срок по чл.211, ал.1 АПК, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима, а по същество е основателна, поради следните съображения:

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното НП.

Съдът, като прецени доводите на страните и посочените от жалбоподателя касационни основания, намира за установено следното:

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и НП, по делото пред СРС са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства.

Районният съд е приел за установено, че на 11.12.2022 г. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]ответникът по касация е управлявал лек автомобил „Мазда ЦХ“ и на кръстовището с [улица]водачът е приближил, навлязъл и преминал на червен сигнал на светофарната уредба, работеща в нормален режим. За горното е съставен АУАН, в който е квалифицирано като нарушение чл.6, т.1, пр.2 ЗДвП. Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното пред СРС постановление, с което на ответника по касационната жалба е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв.

Въз основа на събраните доказателства и установеното от фактическа страна районният съд е извел правния извод, че НП е издадено от компетентен орган, описвайки всички обстоятелства, очертаващи твърдяното нарушение; в постановлението ясно са дешифрирани мястото на извършване на нарушението, описани са наличните улици, очертаващи кръстовището, респективно наличната светофарна уредба, регулираща посоките на движение; посочен е точно и ясно механизмът на осъществяване на нарушението, като е описано в какво се е изразило поведението на водача.

За да отмени обжалваното пред него НП, Съдът е приел, че в АУАН и НП не е посочена пълната правна квалификация на извършеното нарушение. Изтъкнал е, че липсва въвеждане на конкретната норма от Наредба № 17/2001 г., която въвежда длъжното правило на поведение.

Решението на районния съд е неправилно.

Противно на възприетия от СРС правен извод, разпоредбата на чл.6, т.1 ЗДвП е достатъчно точна, ясна и информативна в достатъчна степен, като е посочено дори съответното предложение от нея. Тя задължава участниците в движението да съобразяват своето поведение със светлинните сигнали. Посочената като нарушена законова разпоредба съвсем не е бланкетна, за да се налага същата да бъде допълнена. Било е препоръчително, но не е било задължително въвеждането и на още една норма - от Наредба № 17/2001 г., която СРС дори не е обозначил коя е тя.

Районният съд не е посочил дали приема описаното нарушение за осъществено от обективна и субективна страна, като не е обсъдил събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Съдът следва да обсъди и основе мотивите си на събраните в хода на съдебното производство доказателства, както и събраните доказателства в хода на административнонаказателното производство.

Всички тези пропуски следва да се преодолеят при едно ново разглеждане на делото в СРС, тъй като районният съд не е изследвал спора по същество.

Съгласно разпоредбата на чл.226, ал.3 АПК по искането на страните за разноси ще се произнесе първоинстанционния съд при новото разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, изр.първо, предл.второ и чл.222, ал.2, т.1 АПК, Административен съд-София град,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 27.04.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 1756/2023 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на друг състав от същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.